

Budapest, 1923. június 21.

Apja hivatásos katonatiszt volt. 1941-ben a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem Bölcsészkarán, a következő évben a debreceni Tisza István Tudományegyetem Orvostudományi Karán tanult, 1949-ben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen általános orvosi oklevelet szerzett. Előbb a budapesti Kunffy Zsigmond utcai Kórházban segédorvos, majd 1950. májustól a fővárosban a Fehérvári úti Rendelőintézet alorvosa volt. 1957. februártól a Cházár András Kórház, júniustól a Korányi Frigyes Közkórház Belgyógyászati Osztálya klinikai adjunktusa. 1960. januártól a Központi Állami Kórházban belgyógyászati osztályvezető, 1962. májusban lett az igazgató főorvos helyettese, 1969-től osztályvezető főorvos, 1970. júliustól igazgató-főorvos volt. Egészségügyi miniszterhelyettesé 1972. július 1-jén nevezték ki, 1973. augusztus 15-én első miniszterhelyettes, a tárca államtitkára 1973. november 1. és 1974. február 14. között volt. 1974. február 15-étől 1984. december 6-ig egészségügyi miniszter volt. Mellette 1974-ig a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár főigazgatója. Nyugdíjazása után 1993-ig a SOTE egyetemi tanára. 1966-ban lett tagja a Magyar Szocialista Munkáspártnak. Szerepet vállalt az Országos Közművelődési Tanács, az Országos Terület- és Környezetvédelmi Tanács, valamint a Tudománypolitikai Bizottság munkájában is.